

Основне призначення контролю та нагляду полягає не лише в тому, щоб забезпечити законність і дисципліну в діяльності територіальних управлінь МВС України та на основі вивчення стану справ виявити недоліки в роботі, але й знайти шляхи їх усунення, а в разі необхідності - допомогти розробити та здійснити конкретні заходи щодо покращання відповідної ситуації, надати методичну допомогу у виробленні та прийнятті управлінських рішень.

Метод стимулювання особового складу, як фактор ефективного управління в ОВС

Лазебна А.С., старший психолог відділу кадрового забезпечення Деснянського РУ ГУМВС України в місті Києві, слухач ННІЗН НАВС

Науковий керівник: доктор психологічних наук, доцент Александров Д.О.

Одним із напрямів діяльності керівництва ОВС є стимулювання працівників. Держави, в яких органи внутрішніх справ дієво використовують на практиці методи стимулювання, мають, як правило, позитивний імідж серед населення. Однак система стимулювання праці є дієвим інструментом управління тільки в тому випадку, якщо вона грамотно розроблена та включає вплив матеріальних, моральних та морально-психологічних стимулів.

Моральні стимули засновані на усвідомленні співробітником необхідності своєї праці як етичного боргу перед колективом, як справи совісті та честі, вірності і принциповості, готовності нести відповідальність, прагненні заслужити особистий авторитет і довіру в колективі. Арсенал морального стимулювання працівників ОВС, передбачений Дисциплінарним статутом, включає чималий перелік позицій (оголошення подяки, нагородження нагрудним знаком ОВС, дострокове привласнення чергового спеціального звання, дострокове зняття раніше накладеного стягнення і ін.).

При використанні важелів матеріального стимулювання керівництво впливає на матеріальний інтерес співробітника, забезпечуючи тим самим його зацікавленість в ефективній праці, у досягненні кращих результатів. Матеріальне стимулювання може здійснюватись за допомогою грошових коштів (оплата за тарифами і окладами, премії, доплати, штрафи тощо), а також використовуючи матеріальні блага (квартири, предмети побуту і ін.).

Звертаємо вашу увагу на те, що поряд із вищезазначеними видами з кожним днем зростає роль морально-психологічного стимулювання, яке актуалізує значення особистості в трудовій діяльності. До морально-психологічних стимулів, які, на нашу думку, доцільно використовувати в органах внутрішніх справ, можна віднести досягнення та визнання.

Потреба в досягненні визначається як потреба в успішній діяльності, в особистих трудових внесках високої якості. Стимулювання досягненням може відбуватися за рахунок надання правоохоронцям можливості виконувати функціональні обов'язки використовуючи власні ідеї, удосконалюючи навички та здібності.

Визнання є одним із найбільш емоційно забарвлених спонукальних стимулів. Людям необхідно знати не тільки те, наскільки добре вони досягли своєї мети або виконали свою роботу, але також і те, що їх досягнення оцінені належним чином. Визнання може бути висловлене керівником підрозділу, який виражає вдячність за внесок людини у спільну справу. Також даний стимул проявляється у просуванні по службі, у отриманні більш престижної або керівної посади. Публічне визнання виражається в широкому поширенні інформації про досягнення міліціонера у відомчих газетах, на спеціальних стендах («Дошках

пошани)), нагородженні нагрудними знаками, грамотами, внесеннями їх імен у спеціальні книги. Нерідко публічне визнання супроводжується преміями, цінними подарунками і т. Водночас стимули у вигляді духовних і соціальних благ виступають додатковим джерелом задоволення широкого спектра потреб працівника і його родини, сприяють розвиткові особистісних і професійних якостей.

На нашу думку, комплексне використання методів стимулювання дає змогу впливати на трудову діяльність в інтересах як працівника ОВС, так і керівництва.

До питання управління у сфері внутрішніх

справ Леута Р.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Лазаренко Л.А.

Сфера внутрішніх справ держави є багатоструктурною. Вона включає ряд складних груп суспільних відносин, які пов'язані із захистом прав, свобод та інтересів особи, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань; попередженням і припиненням злочинів та інших правопорушень; здійсненням оперативного-розшукової діяльності, дізнання і досудового слідства; забезпеченням безпеки дорожнього руху; здійсненням ліцензійно-дозвільної діяльності; забезпеченням реєстраційної та міграційної роботи; охороною власності за договорами і т. ін.

Як наслідок, правоохоронна діяльність охоплює не якийсь певний вид суспільних відносин, а систему зв'язків та відносин, виникаючих у різноманітних галузях соціуму, котрий закономірно та цілеспрямовано прагне правопорядку і задовольняє свої потреби в останньому за допомогою відповідного управління. Таким чином, головна особливість правоохоронної діяльності полягає в її багатооб'єктній спрямованості 1,1.

Специфічні якості суспільних відносин, що формуються у сфері внутрішніх справ держави, обумовлюють існування управління внутрішніми справами як особливої сфери, котра відрізняється від інших сфер та галузей державного управління. Управління в сфері внутрішніх справ спрямовано на втілення в життя законів і підзаконних актів; профілактику правопорушень; створення громадянам, державним органам, підприємствам, установам, організаціям умов для реалізації їх прав і покладених на них обов'язків; виховання у громадян правосвідомості, поваги до норм права і загальнолюдських моральних підвалин.

Більшість суб'єктів управління в сфері внутрішніх справ виступають як представники влади, що наділені правом надавати в межах своїх повноважень розпорядження, висувати вимоги, обов'язкові для всіх громадян і посадовців. Вони володіють повноваженнями щодо застосування заходів адміністративного примусу (адміністративно-запобіжних заходів, заходів адміністративного припинення і адміністративно-процесуального забезпечення та адміністративних стягнень). Ряд суб'єктів управління в цій сфері можуть здійснювати оперативно-розшукові, кримінально-процесуальні дії.

Управлінські відносини в сфері внутрішніх справ переважно є відносинами «влади-підкорення». Разом з тим існують численні відносини, що характеризуються рівністю їх учасників. Наприклад, відносини органів внутрішніх справ з іншими державними органами, з якими здійснюється взаємодія щодо охорони громадського порядку та зміцнення законності, з громадськими формуваннями, що беруть участь в охороні правопорядку. Більшість відносин характеризуються рівністю сторін при здійсненні міліцією